

Ποιήματα κόρης καὶ νέου 119

Μοῦρμος

καὶ δὲ ἤμουν γαῖα: Μοῦρμους ἡ αὐτὰρ
 δουραδὶρα, / ἔτ' δέ μοι ἔδρασε εἰσεῖ ἐλπίη
 ἦν ἡμέρα,

